

ZALMVFLIEGEN BIJ DE SLAGER

Erik Waagmeester is behalve slager ook een fanatiek vliegvisser.

Een ingelijste zalmvlieg aan de muur bij de ambachtelijke slagerij De Wit bracht ons op het spoor van dit bijzondere verhaal. In deze schatkamer van lekker vlees in de Amsterdamse Watergraafsmeer, speelt vis namelijk ook een hele belangrijke rol. Slager en eigenaar Erik Waagmeester is een vliegvisser in hart en nieren.

TEKST JORAN BAL FOTOGRAFIE SANDER HEEZEN

De vangst van een zonnebaars zette Erik Waagmeester (35) op het spoor van het vliegvisseren. “Als veertienjarig jochie ving ik dat visje tijdens een vakantie in Frankrijk. Een voorbijganger zag dat,

wist me te vertellen dat het een bijzonder visje was en maakte een foto. Die man – Jan Pelser – bleek bij ons op de camping te staan en een fervent vliegvisser te zijn. De rest van de vakantie heeft hij me op sleeptouw genomen

door op de campingweide werpinstructie te geven en me mijn eerste vliegjes te leren binden.” Pelser woonde ook nog eens in de buurt van Waagmeester en werd haast als vanzelf zijn ‘vliegvismeester’.

INFECTIE

“Samen met Jan heb ik de jaren daarna veel gevist. Aan de IJssel op blankvoorn en brasem, in Frankrijk op de bovenstroom van de Loire”, haalt de slager herinneringen op in de achterkamer van de slagerij. “Toen ben ik geïnfecteerd geraakt met het vliegvisseren.” Die infectie moest op een gegeven moment toch even wijken voor andere zaken: “De kroeg in en achter de vrouwen aan, zodat ik een poos niet heb gevist. Maar uiteindelijk heb ik het toch weer opgepakt.” Hij werd lid van de Zaanse vliegvisseren en ging frequent naar hun bindavonden toe – ‘hoefde ik niet meer vlak voor de vakantie een voorraad vliegen aan te leggen’. Later gaf Waagmeester zelf ook nog een tijdje bindinstructie bij Hengel-sportvereniging Zaanstreek.

ZALMVFLIEGEN

Uit die tijd stamt ook zijn voorliefde voor het binden van (dubbelzijdige) zalmvliegen. “Dat doen we geregeld met een klein groepje liefhebbers. Gezellig met zijn allen samen, een biertje erbij en binden maar. Op een avond dat we echt veel lol hebben, komt zo’n vlieg dan soms niet eens af.” Na al die jaren binden heeft de slager een hele beste verzameling bij elkaar geknutseld. Gevist wordt er echter niet met de zalmvliegen. “Dat doe je niet. Die zijn gemaakt voor in de lijstjes, puur voor de show.”

Een dubbelzijdig gebonden zalmvlieg gemaakt van ijsvogelveren is een van de vliegen die de winkel siert.

De sportvisserij is niet weg te denken uit de slagerij aan de Wakkerstraat.

Met zijn vliegen houdt de slager de vis eigenlijk een worst voor.

Enkele vliegen sieren ook de winkel, al zijn ze niet prominent aanwezig. “We zijn in de eerste plaats natuurlijk wel een slagerij en geen hengelsportzaak.”

SLAGERSLATIJN

Toch komt er voor een speciaalzaak die op vlees drijft, opmerkelijk veel vis voorbij in de winkel aan de Wakkerstraat. Dat klinkt misschien wat vreemd, maar is niet zo gek als je weet dat vrijwel de hele slagerij vist. Waagmeester senior werkt ook in de zaak en vist al zijn hele leven – inmiddels ook al weer ettelijke jaren met de vlieg, nadat hij door zijn zoon met

het vliegvisvirus besmet is geraakt. Daarbij is chef-slager John een fervent karpervisser. “En met de mensen in de winkel maak je natuurlijk ook een praatje. Gaat het over vissen, onder de vaste klanten zitten ook een aantal sportvisser, dan gaan we los. Om die mooie en sterke verhalen te ondersteunen, komen niet zelden de telefoons met daarop de foto’s van de prijsvissen tevoorschijn.”

NATUURBELEVING

Gaat het over vissen, dan raakt Waagmeester inderdaad niet snel uitgepraat. “Het is ook zo’n bijzondere sport. Je moet zoeken, inspelen op

de omstandigheden, kijken wat de natuur doet en het water leren lezen. En het is meer dan alleen vissen hè”, bezweert hij. “Ook de natuurbeleving is belangrijk. Sta je in the middle of nowhere in het water met je hengel te zwiepen, scheren er ineens ijsvogels vlak langs je heen. Of je sluipt met een zalmeitje op je tenen door de polder op jacht naar karpers. De ruimte en stilte – je komt op plekken waar je anders nooit zou komen en de massa zeker niet komt – geven zo’n rust. Dan is vis vangen, hoe leuk ook, bijna bijzaak. Lekker eropuit en in de natuur bezig zijn, is voor mij al mooi genoeg.”

ACTIEF EN OP ZICHT

De voorliefde voor het vliegvisser, schuilt er bij Waagmeester in dat dit een actieve – ‘dat mijn collega John het uithoudt in zijn tentje, snap ik echt niet’ – en visuele manier van vissen is. “Op zicht vissen is het mooiste dat er bestaat. Een forel zien staan, deze aanwerpen, de vis zien stijgen, en hem uiteindelijk ook vangen. Dat is zo fantastisch.” Voor forel kan wat de slager betreft overigens net zo goed voorn worden ingevuld. “Ik woon in Zaandam, vlakbij Het Twiske. Door de Vis TV uitzending van een paar jaar geleden, waarin Marco daar met de vlieghengel vist, ben ik het er zelf ook eens gaan proberen. Het is echt een magische plek, met zoveel natuur en zoveel vis. Met een goudkopnimsje heb ik daar langs de rietkragen prachtige ruisvoorns gevangen.”

LAAG PITJE

“Jammer genoeg staat mijn visserij sinds ik een eigen slagerij heb op een laag pitje. Ik ben nu vier jaar ondernemer en heb in die tijd bij wijze van spreken vier keer gevist. Praktisch al mijn tijd gaat in de zaak en mijn gezin zitten.” Toch heeft hij altijd

zijn streamerhengel paraat staan, mocht de kans zich ook maar even voordoen om er snel een paar uurtjes tussenuit te knijpen. “Het kriebelt nog wel. Zeker als ik de recente berichten van mijn vismaat voorbij zie komen: die vangt de laatste tijd goed snoek. Dan begint het helemaal te jeuken. Het vliegvisser laat me nooit los. En andersom laat ik dat niet gebeuren. Maar op dit moment heb ik met een druk, eigen bedrijf niet de tijd die ik zou willen hebben.”

CATCH & RELEASE

Met al die producten van dode beesten in de winkel, rijst haast vanzelf de vraag of hij wel eens een visje meeneemt voor eigen consumptie. “Dat doe ik zelden. Veel mensen snappen het echter niet dat je vis terugzet. Maar zelfs snoekbaars gaat vrijwel altijd retour. Je kunt er bij mij voor, tussen de Voorzaan en de polder in, prima op vissen. Maar heb ik zo’n machtige vis eenmaal in mijn handen, dan vind ik het zonde om hem mee te nemen. Het zijn zulke mooie beesten, dat kan ik niet over mijn hart verkrijgen.” Bij de producten in zijn winkel ligt dat net even anders. “Een koe is ook een

prachtig beest, maar dan kijk ik met een vakmansoog naar bijvoorbeeld de vleesgesteldheid. De slagerij is broodwinning, vissen is mijn liefhebberij.”

RUILHANDEL

Soms loopt het een evenwel bijna naadloos over in het ander. “Zo heb ik laatst bij een poelier een paar mooie patrijzenveren opgepikt om te verwerken in mijn vliegen. En soms neem ik ook een ‘hazenmasker’ mee als die mogelijkheid zich voordoet. Dat zijn van die leuke, kleine voordeeltjes van mijn werksfeer.” Toch schaft hij het merendeel van zijn vliegvismaterialen gewoon bij de hengelsportwinkel aan. “Je kunt je daarom voorstellen dat ik blij was dat Henk Peeters terugkwam naar Amsterdam – en het jammer vind dat ze onlangs naar Hoofddorp zijn verhuisd. Daar ging ik vaak even een bakkie doen. Keek ik rond voor wat spulletjes, kreeg hij mijn huisgemaakte en beroemde gerookte Amsterdamse ossenworst. Zo hadden we een soort ruilhandel met gesloten beurzen. Dat zijn van die mooie dingen die bij het sportvissen om de hoek komen kijken.”

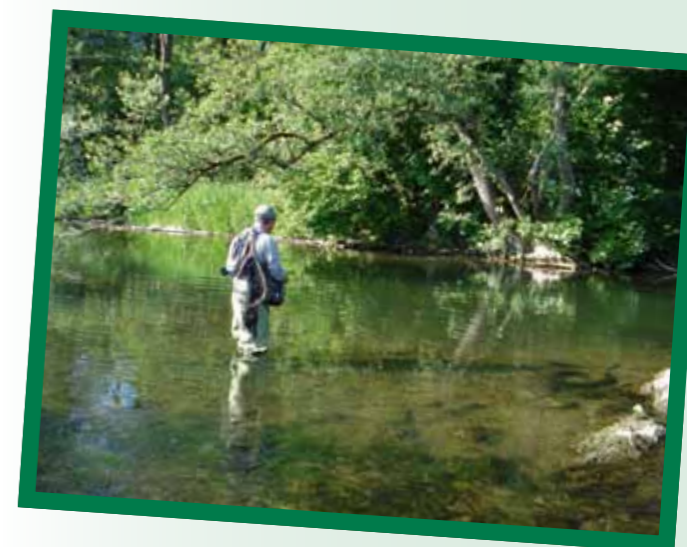

Ondanks zijn ambacht van slager, vist Waagmeester bijna altijd catch & release.

Smulders ziet ze vliegen

SCHRIKKEN!

Vliegvisser doe je vaak op mooie plekjes in een prachtige omgeving. Zeker als je op stromende riviertjes vist die door dalen met een geweldige natuur heen slingeren. Meestal ben je dan ver weg van de bewoonde wereld, sta je alleen in de rivier en is er in de directe omgeving niemand anders in de buurt. Je bevindt je als het ware op een andere planeet en niet zelden dwalen je gedachten dan af. Het enige waar je nog mee bezig bent is die vis onder water en het kleine vliegje aan de punt van je leader.

Op die momenten kun je echt schrikken van de grote plons van een vis. Nog slechter voor je hart is het plotseling dichtbij verschijnen van een wild dier. Daar reken je totaal niet op, zodat je hart er drastisch van over kan slaan. Zo ben ik me in Noord Georgia eens rot geschrokken van een gigantisch hert met een enorm gewei. Dat mannetjeshert kwam als een denderende vrachtwagen links van me de heuvel afrennen, om met een enorme plons de rivier in te duiken. Vervolgens wandelde hij rustig naar de overkant. Hij had me niet eens gezien! Maar ik zat met een bonzend hart van schrik op m’n kont in de rivier.

Ook de luid kleppende lepelaar die opeens achter me stond in het Oostvoornse Meer, liet me flink schrikken. Net als de witte hermelijn aan een rivier in Tsjechië die als bij toverslag tevoorschijn kwam en me vanaf een steen eens goed kwam bekijken. Of de grote bever in Zweden die midden in de rivier op nog geen meter afstand langs me zwom. En wat te denken van de Franse koe die vanuit het weiland achter me opeens aan de achterkant van m’n visvest begon te knagen – en me nog een lik nagaf. Van de ezel in Duitsland die me geluidloos in de rug naderde en luid begon te balken, viel ik van schrik zelfs voorover in de rivier.

Maar het bovenstaande is het schrikken meer dan waard. Want wat is de natuur toch prachtig. Het is niet alleen het vissen dat vliegvisser zo mooi maakt. Ook alles er omheen maakt onze passie zo mooi. Dus sta je binnenkort in de rivier? Geniet dan zeker ook van al het moois dat de natuur ons te bieden heeft.

Martin Smulders